

jsou-li starší 60 dnů, nezanikají zahájením vyrovnacího řízení a jde-li o veřejné dávky, nezanikají ani jsou-li mladší. Mohlo by se snad říci, že citované ustanovení pojato bylo do vyrovnacího řádu patrně proto, aby chráněna byla nabytá práva? Nemohlo, neboť zásadu tak zřejmou není nutno petrifikovati zvláštním předpisem a § 11 a 12 vyr. ř. nad to naopak tuto zásadu prolamuje, omezuje a upravuje a to jednak na ochranu dlužníkovu, jednak na ochranu nejnaléhavějších pohledávek z oněch v § 23 vyr. ř. vypočtených a patrně i na ochranu ostatních věřitelů jako celku. A tu by bylo jistě paradoxní, aby tato ochrana favorisovaných pohledávek zcela hasla dnem, kdy vyrovnací řízení bylo zahájeno, a aby od tohoto okamžiku byly tyto pohledávky co se dobývání jich týče postaveny zcela na roveň ostatním pohledávkám soukromým.

Hájenému názoru nasvědčuje i existence § 11 vyr. ř., jenž v prvním svém odstavci nečiní vůbec rozdílu mezi právy na oddělení co do jich časového vzniku, ani co do způsobu, jak vznikla. Paragraf tento, respektive jeho první odstavec, by byl úplně zbytečný, kdyby takováto práva nemohla vzniknouti také po zahájení vyrovnacího řízení, neboť o těchto právech vzniklých před zahájením ustanovuje § 12 vyr. ř.

Kdyby se měl uplatniti jednostranný výklad § 10 vyr. ř., proti němuž čelí tyto řádky, zůstala by zásada vyslovená v § 46, 2. odst. vyr. ř. namnoze pouhou zásadou příliš málo prakticky podepřenou, než aby mohla býti vždy s úspěchem uplatněna.

Dr. V. Mazánek.

D E N Í K.

JUDr. Gustav Kreiml.

Odešel, jak žil, nepozorován, klidně, bezhlučně. Byl jeden z těch, kteří nehoní se za popularitou, za to tím úsilovněji pracují v ústraní na prospěch svého stavu a národa. Narozen dne 1. srpna 1851 jako syn notáře, nastoupil po důkladné průpravě v šlépěje svého otce. Povolání notářské, jehož úkolem jest stavěti pevný

základ pro soukromoprávní poměry stran a působiti na klidné, smírné a jasné urovnání vzájemných práv a závazků, odpovídalo nejlépe jeho rozvážnému, klidnému duchu a jeho filantropickému cítění. Úřad notáře zastával téměř 36 let. Nepokládal však své povolání za pouhý prostředek k dosažení materiálního blahobytu, nýbrž pohlížel na ně s vyššího stanoviska ethiky. Duch jeho ne-utápěl se ve všednostech kancelářského života, nýbrž šel k metám vyšším — k umění a vědě. Byl esthetikem každým coulem. Vše krásné jej nadchlo. Byl etikem a dobro mravní bylo mu nejvyšším imperativem. Volné chvíle své věnoval umění a studiu vědy právní, zejména oboru práva civilního a řízení nesporného, jehož byl znalcem na slovo vzatým. Již za Rakouska přispíval články velezajímavými do »Zeitschrift für Notariat und freiwillige Gerichtsbarkeit« a uplatňoval se promyšlenými a vědecky odůvodněnými náměty přednášenými ve valných hromadách delegátů odborů Rakouského spolku notářů, čímž získal nej přednější místo delegaci české ve spolku tom. Po převratu stal se spoluzakladatelem Spolku notářů československých a zvolen byv za jeho místopředsedu a člena redakce Českého Práva, stal se pilným přispívatelem vybranými články časopisu toho. Mimo to věnoval se vědeckým přednáškám, které konal jak v Rakouském spolku notářů, tak ve Spolku notářů československých a přednášky jeho vyznamenávaly se vždy hlubokostí myšlenek a bezvadnou formou. Byly to zejména: o dědickém právu státu, o archivech notářských, o společnostech s r. o., o tratě bez akceptu atd. V roce 1910 konal studijní cestu v Itálii, jež, jak známo, jest kolébkou notářství, a zde studoval, jsa dobrým znatelem jazyka italského, zařízení notářských archivů. Zaříditi podobné archivy, v nichž uloženy jsou veřejné listiny notářské uplynulých několika století a jež následkem toho tvoří velecenný příspěvek pro posouzení právních poměrů a kulturní život národa, i u nás bylo zamilovanou myšlenkou jeho, s níž stále se obíral. Článek, který o tom se jal sepsovati, zůstal žel nedokončen. Lví podíl bral dr. Kreiml též na redakci osnovy nového notářského řádu a jemu zejména vděčíme za čistotu jazyka a správné české vyjadřování myšlenek v osnově té, neboť dr. Kreiml byl vynikajícím znalcem našeho jazyka, jakož vůbec byl znamenitým linguistou. Pro svou důkladnou znalost materiálního práva civilního jmenován byl zkušebním komisařem pro státní zkoušky odboru judiciálního a pro milou svou povahu a vynikající činnost stavovskou, zvolen byl za vicepresidenta notářské komory Pražské. Byl okrasou svému stavu a jeho neočekávaná smrt znamená těžkou ránu pro tento stav, jehož byl vždy hor-

livým zastancem a bojovníkem jak chevalereskním, tak vždy parátním. Ztrácí v něm i věda právní, neboť dr. Kreiml utěšoval se, že co nejdříve vzdá se svého úřadu, aby se mohl věnovati plně práci vědecké. Šlechtnost jeho povahy obráží se v posledním jeho činu. Odkázal cele své, za dlouhou dobu života těžce nastrádané značné jmění Národohospodářskému ústavu při české akademii věd a umění. Vrátil tak doslovně svěřenou mu hřivnu mnohaznásobněnou. Nežil nadarmo, neboť žil pro jiné, sebe nešetře. Práce byla mu nikoliv břemenem, nýbrž nutností a úlevou. Čest Jeho světlé památce!

Slavnostní schůzi na počest J. M. prof. dra L. Heyrovského uspořádal dne 1. března t. r. v Obecním domě spolek československých právníků »Všehrd«. Tato schůze byla dodatečnou oslavou 70. narozenin oslavencových a zároveň rozloučením studentstva se zasloužilým a oblíbeným seniorem právnické fakulty. Bohužel nemohl se slovutný oslavenec osobně slavnosti účastniti, aby viděl a slyšel, jak všeobecně se uznávají jeho zásluhy vědecké i učitelské a jaké obliby a lásky požívá u všech svých žáků, nejmladších stejně jako nejstarších, jichž se dostavila četná řada ze všech oborů povolání právnických. Vědeckou a učitelskou činnost Heyrovského ocenil prof. dr. Jos. Vančura, o poměru ke studentstvu promluvil JUC. Jos. Kliment. Proslovy byly učiněny po té ještě J. M. rektorem Karlovy university Horáčkem a děkanem ruské právnické fakulty Novgorodcem. Všechny proslovy vyzněly v naději, že slovutnému jubiláru bude ještě přáno, aby jako profesor honorarius vrátil se ke své oblíbené a záslužné činnosti na fakultu, s níž tak srostl. Výborným uměleckým programem vyplněna ostatní část tohoto zdařilého večera.

Studijní vydání civilního řádu soudního. Aby umožnil i nejširším kruhům odborným a zejména studujícím právníkům koupiti díla pro právnickou praxi a pro právnické studium vskutku nezbytného, vyhověl »Československý Kompas«, tisk. a vyd. akc. spol. v Praze, Smíchov, Plzeňská tř. 79, četným přáním z kruhů interesentů vysloveným a vydal ve své sbírce »Komentovaných zákonů Československé republiky« studijní vydání »Civilního řádu a jurisdikční normy«, upravené opět univ. prof. dr. Václ. Horou. Kdo nemohl si koupiti velké vydání, čítající skoro 800 stránek, opatří si zajisté toto studijní vydání o 436 stránkách, výhodné zvláště pro zběžnou denní praxi i pro studium, ježto přináší text civilního řádu soudního a jurisdikční normy tak, jak platí nyní v naší republice. Komentáře jsou sice obmezeny na nejnutnější míru, přece však obsahuje i toto vydání všechna pro